

РЕШЕНИЕ

№ 6952

гр. София, 12.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Петя Стоилова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **7633** по описа за **2013** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Делото е образувано по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” срещу Решение от 26.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 състав, по н.а.х.д. №12607/2012г. С оспореното решение съдът е отменил наказателно постановление №29-[ЕГН] от 03.02.2012г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, с което на Сдружение „Национален център за социална рехабилитация“ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл.415 ал.1 от Кодекса на труда на основание чл.416 ал.5 от същия закон.

Касаторът Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” счита, че районният съд неправилно е приложил закона. Сочи, че даденото предписание не е обжалвано от наказаното лице, следователно то носи отговорност за неизпълнението му. Счита, че сроковете по ЗАНН са спазени и не са налице пороци при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение /АУАН/, както и при издаване на наказателното постановление. Моли съдебното решение да бъде отменено, а наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответникът „Национален център за социална рехабилитация“ не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът счита жалбата за основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните пред районния съд доказателства по безспорен начин се установяват следните факти:

С Протокол за извършена проверка на 10.01.2011г., който не е обжалван от ответника и е влязъл в сила, на последния е дадено предписание в срок до 28.02.2011г. да изплати трудовите възнаграждения за м.септември 2010г. на следните лица: „напр.Р. М. Л., Л. П. Д. и на всички останали по приложените фишове за месеца.“ При последващи проверки, извършени на 12.10., 19.10., 17.11. и 22.11. 2011г. било установено, че предписанието е изпълнено след указания срок по отношение на някои служители, а по отношение на останалата част наети лица не е изпълнено. Съставен е АУАН на 22.11.2011г. срещу който работодателят е подал възражение, което не е разгледано и обсъдено от административно-наказващия орган.

Районният съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че даденото предписание не е точно и дължимото поведение на адресата следва да се извежда по подразбиране или по предположение. В административно-наказателната преписка не се съдържат приложените фишове, нито ведомост или друг отчетен документ, от който да се установи начисляването и изплащането на трудовите възнаграждения. Така неустановени са останали обективните елементи от състава на нарушението. Обстоятелството, че те не се оспорват от наказаното лице, не санира пороците на наказателното постановление. Изводите на районния съд в тази връзка са правилни. Това е достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление.

Не са налице касационни основания. Решението на районния съд е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 състав, по н.а.х.д. №12607/2012г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

